

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

יוסף דוקלר ז"ל

בן צפורה ואריה

נולד ברוסיה

בשנת תרס"ה, 1905

שרת באצ"ל

נפל בעת שירותו

בתאריך כ"ט בטבת תש"א, 28/1/1941

נקבר בהר הזיתים

הותיר אחריו אישה

בן 36 בנפלו

קורות חיים

בן צפורה ואריה. נולד בשנת תרס"ה (1905) באודיסה, רוסיה. באודיסה סיים בית ספר תיכון ופוליטכניון ובשנת 1924 עלה לארץ-ישראל והיה בין מייסדי הסניף הארצישראלי של בית"ר ומראשוני מפקדיו. ב-1928 סיים בהצטיינות את הקורס האשון של בית הספר למדריכים בפיקודו של ירמיהו הלפרן והיה מפקדו הראשון של קן בית"ר תל-אביב. כמו כן נמנה עם פעילי "גדוד מגיני השפה העברית". במאורעות תרפ"ט גילה אומץ-לב בהגנת שכונת שפירא שבקצה תל-אביב, בקבוצת בית"רים נושאי נשק. בשנת 1932 יצא לארצות אירופה ואירגן קורסים למדריכי בית"ר בציכוסלובקיה, הונגריה ורומניה ופיקד עליהם. בתפקידו זה הצטנן קשה וחלה בשחפת אך מאן לנטוש את תפקידו עד שסיימו עד תום. בשובו ארצה החריפה מחלתו והוא אושפז בבית החולים בצפת, אך בפרוץ מאורעות תרצ"ו נטש את בית החולים כדי לחזור לפעילות בבית"ר וגם בשורות הארגון הצבאי הלאומי שבו התבלט כמפקד וכמדריך. בקרב חבריו, מפקדיו ופקודיו נודע בשלוות רוחו, הדר הליכותיו וחריצותו ודבקותו בכל תפקיד ששימש בו. בין התפקידים שמילא באותה תקופה היה הפיקוד על סניף האצ"ל בראש פינה שרוב חבריו נמנו עם פלוגת הגיוס של בית"ר במושבה. לאחר מאסר מפקדת האצ"ל (30.8.1939) היה בין חברי המפקדה לשעת-חירום, שפעלה עד שחרורו של דוד רזיאל מפקד הארגון ממחנה העצורים (אוקטובר 1939) ושובו לתפקידו. באותו זמן

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

חלה הרעה נוספת במצב בריאותו של יוסף והוא אושפז שוב בבית-חולים. כשנתברר לו כי קרוב קיצו הכתיב לאחד מידידיו הקרובים את צוואתו, בה נאמר בין השאר: "בתוך הקבר צריכים להיות מונחים ביד ימין מכשיר עבודתי (אקדח) בסדר מוחלט וביד שמאלי הדגל הלאומי". צוואה זו נתמלאה ביום פטירתו, כ"ט בטבת תשי"א (28.1.1941). הוא הובא לקבורה בהר הזיתים ונטמן ליד קברו של יעקב רז מאנשי המחתרת. הניח אשה.

יוסף הונצח בספר "זכרם נצח", ספר הזכרון לחללי הארגון הצבאי הלאומי. לאחר מלחמת ששת הימים התברר למשפחה שעל הקבר סללו הירדנים את הכביש ליריחו. לכן הוקמו מצבות לזכרו בהר הזיתים, במקום הקבורה המשוער, ובחלקת הנעדרים בהר הרצל.

